

UZASADNIENIE

Powód K. B. pozwem przeciwko (...) wniósł o zwolnienie spod egzekucji pojazdu marki V. (...), nr rej. (...), rok produkcji: 2008 r., nr VIN: (...), zajętego przez Komornika sądowego Adama Olejnika działającego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie Km 588/21 przeciwko D. R. z wniosku pozwanego. W uzasadnieniu wskazał, iż w jego ocenie prowadzona egzekucja polegająca na zajęciu należącego do niego samochodu jest egzekucją materialnie nieuzasadnioną z powodu braku jakiegokolwiek zobowiązania z jego strony względem strony pozwanej. Dalej powód podniósł, że samochód będący przedmiotem zajęcia nabył od dłużniczki D. R. w lutym 2021 r. Za samochód zapłacił gotówką kwotę 14 000,00 zł, zaś środki finansowe na zakup pojazdu zgromadził z wcześniejszej pracy we F. Nadto powód wskazał, że po zakupie samochodu nie dokonał jego przerejestrowania z uwagi na fakt, że zamierzał wyjechać do pracy poza granice Polski i przerejestrować samochód w kraju docelowym. Po dokonaniu zajęcia pojazdu powód wezwał pozwanego do zwolnienia samochodu spod egzekucji, co okazało się bezskuteczne.

Jednocześnie powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego przez Komornika sądowego Adama Olejnika w sprawie Km 588/21, w części dotyczącej w/w pojazdu.

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2021 r. (k. 18) Sąd zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego Adama Olejnika przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt Km 588/21 w zakresie zajętego pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie XII C 64/21.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...), działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej w kwocie 17 zł od pełnomocnictwa procesowego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Zdaniem pozwanego powództwo winno zostać oddalone ze względu na to, że czynność prawna w postaci umowy sprzedaży samochodu zawarta w dniu 20 lutego 2021 r. w B. pomiędzy dłużniczką a powodem jest nieważna. Pozwany wskazał, że kwestionuje ważność wskazanej czynności prawnej ze względu na jej oczywistą pozorność. Zarzut ten, zdaniem pozwanego, jest oczywisty, gdyż w/w czynność prawna została zawarta między osobami pozostającymi w stałej relacji, co udowadniają wydruki wygenerowane z CEIDG. Pozwany podkreślił, że dłużniczka de facto kontynuuje działalność gospodarczą po powodzie, o czym świadczy przedmiot wykonywalnej działalności gospodarczej, identyczny adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, a także firmy przedsiębiorców. Jednocześnie pozwany wskazał, iż powód nie wskazał Państwa, w jakim zamierza podjąć zatrudnienie i przerejestrować samochód. Pozwany jednak podkreślił, że auto nie zostało przerejestrowane przez powoda, mimo, że od rzekomej czynności prawnej do dnia wniesienia pozwu minęło 8 miesięcy, co jest niewątpliwym uchyleniem się powoda od ciężącego na nim obowiązku administracyjnego, a dodatkowo potwierdza tezę o pozorności umowy sprzedaży pojazdu. Nadto pozwany podkreślił, że przed zawarciem w/w umowy sprzedaży przeciwko D. R. wszczęto postępowania egzekucyjne. W chwili zawarcia umowy sprzedaży przeciwko D. R. wszczęto przynajmniej 5 postępowań egzekucyjnych, na łączną kwotę 74 061,40 zł. W ocenie pozwanego, w/w czynność prawna miała na celu najprawdopodobniej przeniesienia własności nieruchomości na os. trzecią w celu uchronienia jej przed zajęciem w postępowaniu egzekucyjnym. Nadto zdaniem pozwanego o powyższym świadczy również fakt nabycia pojazdu za pomocą gotówki. Jednocześnie pozwany wskazał, że Komornik sądowy wezwał powoda do przedłożenia odpisu umowy sprzedaży pojazdu ze wzmianką właściwego Urzędu Skarbowego o uiszczeniu podatku od czynności cywilno-prawnych i odpisu zawiadomienia właściwego organu o zakupie pojazdu.

Sąd ustalił, co następuje:

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 1 lipca 2021 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 886037/21 nakazał D. R. zapłacić (...) w B. kwotę 42 347,99 zł, w tym kwotę

42 305,99 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 16 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty, kwotę 42,00 zł oraz kwotę 530,19 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty do dnia zapłaty.

Nakaz zapłaty stał się prawomocny z dniem 18 sierpnia 2021 r., a następnie zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2021 r.

Dowód: nakaz zapłaty w EPU z dnia 1.07.2021 r. w sprawie VI Nc-e 886037/21, postanowienie z dnia 31.08.2021 r. w sprawie VI Nc-e 886037/21 – akta Km 588/21

Na podstawie w/w tytułu wykonawczego wierzyciel (...) wnioskiem z dnia 2 września 2021 r. zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Adama Olejnika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużniczce D. R.. Jednocześnie wierzyciel wniósł o przeprowadzenie egzekucji z ruchomości dłużniczki.

Dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 2.09.2021 r. – akta Km 588/21

Po wszczęciu postępowania Komornik ustalił w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców CEPiK, iż D. R. jest właścicielką pojazdu marki V. (...), rocznik 2008, o nr rej. (...) i numerze VIN: (...).

Dowód: wydruk z CEPiK z dnia 3.09.2021 r. – akta Km 588/21

Wobec powyższego w dniu 15 września 2021 r. Komornik dokonał zajęcia w/w pojazdu.

Dowód: protokół zajęcia ruchomości z dnia 15.09.2021 r. – akta Km 588/21

W toku postępowania Komornik ustalił jednak, że pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) został zgłoszony do Urzędu Miasta w B. jako zbyty na rzecz K. B. za kwotę 14 000,00 zł. W związku z tym pismem z dnia 2 października 2021 r. Komornik zwrócił się do nabywcy pojazdu o złożenie odpisu umowy sprzedaży pojazdu ze wzmianką właściwego Urzędu Skarbowego o uiszczeniu podatku od czynności cywilno-prawnych i odpisu zawiadomienia właściwego organu o zakupie pojazdu.

Dowód: kopia umowy sprzedaży samochodu z dnia 20.02.2021 r., zawiadomienie o zbyciu lub nabyciu pojazdu, zawiadomienie powoda o zajętych ruchomościach z dnia 2.10.2021 r. – akta Km 588/21

Pismem z dnia 4 listopada 2021 r. powód zwrócił się do Komornika o zwolnienie zajętego auta od egzekucji przedkładając kopię umowy sprzedaży. Jednocześnie powód oświadczył, że przedmiotowy pojazd jest jego własnością. Nadto pismem o takiej samej treści powód zwrócił się również do pozwanego.

Dowód: pisma powoda z dnia 4.11.2021 r. – akta Km 588/21

Pismem z dnia 16 listopada 2021 r. Komornik ponownie zwrócił się do powoda o przedłożenie odpisu umowy sprzedaży ze wzmianką właściwego Urzędu Skarbowego o uiszczeniu podatku od czynności cywilno-prawnych i odpisu zawiadomienia właściwego organu o zakupie pojazdu.

Dowód: pismo komornika z dnia 16.11.2021 r. – akta Km 588/21

W dniu 30 listopada 2021 r. powód K. B. miał wypadek przedmiotowym pojazdem. W związku z całkowitym uszkodzeniem pojazdu, powód postanowił go zezłomować.

Dowód: pismo powoda z dnia 7.07.2022 r. – k. 90, decyzja NR (...) z dnia 7.07.2022 r. – k. 116, zaświadczenie o przyjęciu niekompletnego pojazdu Nr (...) z dnia 23.06.2022 r. – k. 96

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach sprawy XII C 64/21 oraz aktach komorniczych Km 588/21, których treść oraz wiarygodność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa (powództwo ekscydencyjne). Wskazać należy, iż dla dopuszczalności powództwa przewidzianego w w/w artykule wymagane jest, aby powód był osobą trzecią, niewymienioną jako dłużnik w tytule wykonawczym, a ponadto nie powinno toczyć się przeciwko niemu dane postępowanie egzekucyjne, w którym doszło do zajęcia przedmiotu, które narusza jego prawa. O dopuszczalności – a tym samym o potrzebie – wytoczenia takiego powództwa nie decyduje jedynie subiektywny stan świadomości konkretnej osoby o zgodności egzekucji z treścią tytułu wykonawczego, ale jej obiektywna pozycja w stosunku do toczącego się postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z tą koncepcją osobą trzecią w rozumieniu przywołanego przepisu jest wyłącznie osoba, przeciwko której, jako dłużnikowi egzekucyjnemu, nie toczy się określona egzekucja (wyrok SA w Łodzi z dnia 7 listopada 2018 r., I ACa 226/18 Lex nr 2625571).

Podkreślić należy, że podstawą powództwa z art. 841 § 1 k.p.c. jest naruszenie prawa osoby trzeciej przez zajęcie określonego przedmiotu w toku egzekucji. W szczególności chodzi tu o sytuację, gdy określony przedmiot (przedmioty) stanowi własność osoby trzeciej lub gdy ma ona na zajętych przedmiocie ograniczone prawa rzeczowe. A zatem naruszenie dotyczy prawa materialnego, a przedmiotem badania sądu będzie istnienie materialnoprawnych uprawnień osoby trzeciej (powoda) do zajętego przedmiotu.

Aby jednak Sąd miał możliwość rozstrzygnięcia o w/w naruszeniu przedmiot, który jest podstawą powództwa musi istnieć i być własnością osoby trzeciej. W tym miejscu należy przytoczyć stanowisko Sądu Apelacyjnego w Szczecinie wyrażone w wyroku z dnia 27 października 2016 r. (I ACa 273/16, Legalis): Nie można żądać zwolnienia spod egzekucji rzeczy, która w toku postępowania licytacyjnego została już sprzedana i to niezależnie od tego, czy uczyniono to w jego ramach, czy też poza nim. Takie powództwo zwyczajnie staje się bezprzedmiotowe, skoro powódka, obojętnie z jakich przyczyn, zdecydowała się na poszukiwanie ochrony swoich interesów nie poprzez doprowadzenie do końca wytoczonego przez siebie powództwa lecz przez samodzielną, pozaegzekucyjną sprzedaż zajętego zboża. W przeciwnym razie wyrok uwzględniający powództwo ekscydencyjne wytoczone przez powódkę zawierałby sprzeczność, gdyż zwalniałby od czynności egzekucyjnej przedmiot, którego fizycznie już nie ma na dzień wyrokowania. Stan faktyczny sprawy, której dotyczy w/w orzeczenie jest wprawdzie inne niż ustalone w niniejszym postępowaniu, jednakże istota tego orzeczenia sprowadza się do jednego wniosku – aby osoba trzecia mogła żądać zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji, przedmiot ten na dzień wyrokowania musi fizycznie istnieć.

W przedmiotowej sprawie pojazd, którego dotyczyło żądanie powoda, na skutek rozbicia pojazdu przez powoda, uległ całkowitej kasacji, co nie zostało zakwestionowane przez stronę pozwaną. Podkreślić należy, że w takim przypadku Sąd nie badał czy powództwo było na moment wszczęcia postępowania zasadne, czy też nie. Sąd nie mógł już także rozstrzygać o tym czy auto było w istocie własnością powoda czy też, z uwagi na zarzucaną przez pozwanego pozorną umowę sprzedaży, nadal własnością dłużniczki.

W takiej sytuacji powód winien był cofnąć powództwo, czy to pismem przed rozprawą czy też ustnie do protokołu podczas rozprawy. Wówczas Sąd miałby możliwość umorzenia postępowania. Jednakże z uwagi na brak stosownego oświadczenia ze strony powoda, Sąd oddalił powództwo uznając powoda jako stronę przegrywającą przedmiotową sprawę.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2021 r. Sąd zwolnił częściowo powoda od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 250,00 zł, natomiast powództwo zostało oddalone, a

zatem kosztami nieuiszczonej opłaty od pozwu Sąd obciążył Skarb Państwa (art. 100 ust. 1 w zw. z art. 101 ust 3 zd. drugie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Wymiar opłaty Sąd ustalił w oparciu o treść art. 13 ust 1 pkt 6 w/wym. ustawy o kosztach sądowych, który stanowi, że w sprawach o prawa majątkowe pobiera się od pisma opłatę stałą ustaloną według wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia wynoszącej ponad 10 000 złotych do 15 000 złotych - w kwocie 750 złotych.

O kosztach procesu Sąd orzekł z kolei w punkcie 3 sentencji wyroku mając na uwadze wynik sprawy. Powód przegrał przedmiotową sprawę w całości, a na koszty procesu, które poniósł pozwany składa się wynagrodzenie ustanowionego w sprawie pełnomocnika. Wysokość przyznanych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądzając na rzecz pozwanego kwotę 3617,00 zł na którą składa się stawka podstawowa w wysokości 3600,00 zł (§2 pkt 5 rozporządzenia) oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, uiszczona przez pozwanego na mocy art. 1 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

SSR Marcin Kawecki

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć wnioskodawcy.
2. Akta z pływem lub za 30 dni.

Bydgoszcz, dnia 13 września 2022 r. SSR Marcin Kawecki